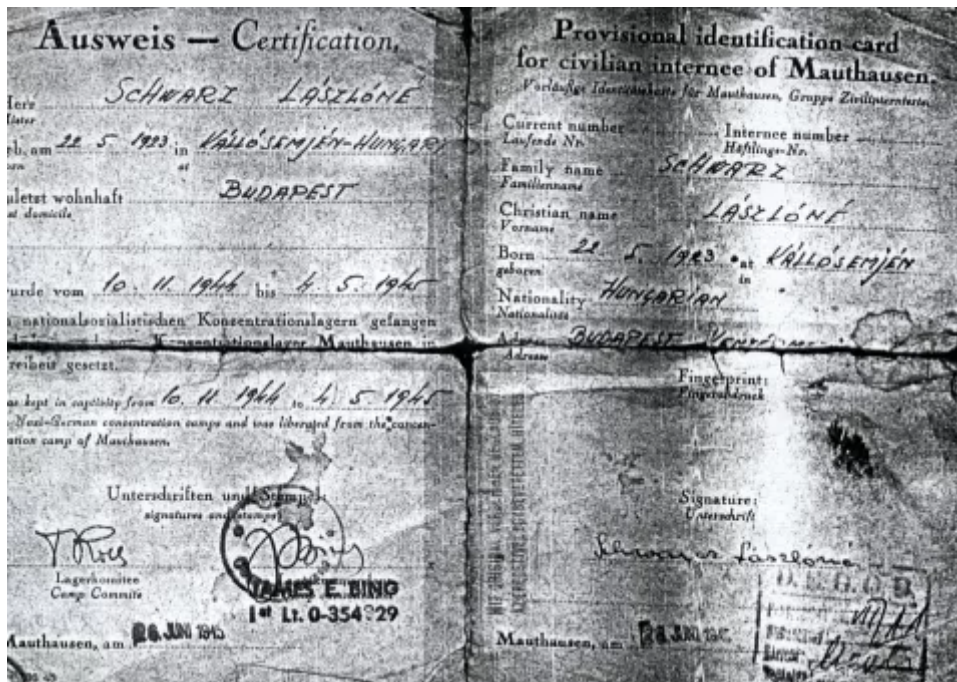


Preisz Györgyné Felszabadulási Igazolása



Ez a papír igazolta, hogy Mauthausenben szabadultam. Ez bizonyítja, hogy 1944 novembere és 1945 májusa között ott voltam. Bár igazából Welsben voltam, ez adminisztratív szempontból Mauthausenhez tartozott, és ezért állították ki nekem ezt a dokumentumot Mauthausenben. Engem elvittek, mert az Erkel utcában volt egy kis családi divatáruüzlet, de akkor már nem lehetett zsidónak üzlete, hanem volt apámnak egy régi ügyfele, akit szintén Farkasnak hívtak, keresztény, és avval együtt csinálták ezt. Stróman, úgy hívták akkor. Az bújtatott, amikor már volt az, hogy elkezdtek gyűjteni a zsidó lányokat, hogy elviszik. És akkor volt egy olyan fölkapott hír, hogy a lányokat elviszik, az asszonyokat nem. Volt egy nagy szerelmem, akkor gyorsan megesküdtünk. Zsidó fiú volt, de csak polgári esküvő volt. Kapott egy hét szabadságot -- akkor munkaszolgálaton volt --, akkor elvitték. Nem sokkal az esküvőm után, elkezdtek begyűjteni az asszonyokat, ugyanúgy, mint a lányokat. S akkor elmentem oda, a boltba, és a stróman elbújtatott. Novemberben el kellett hagyni a csillagos házat, és én mondtam, hogy egy napra hazamegyek, segíték anyunak csomagolni, aztán majd jövök vissza. Pont akkor jöttek a nyilasok, és akkor már nem lehetett visszamenni. Akkor elkerültem, a szokásos út: téglagyár, Kópháza, Waldhausen, Günskirchen. Welsben [Az ausztriai Welsben munkatábor volt, amely a mauthauseni koncentrációs táborhoz tartozott. -- A szerk.] szabadultam. S így jöttem haza. Itthon hál' istennek megtaláltam mindkét szülőmet.